

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ

ORSZÁGGYŰLÉS ELNÖKE

Itemszám: T/7979/47

Értkezett: 2012 OKT 29.

Módosító javaslat

Kövér László
az Országgyűlés elnöke részére

Helyben

Tisztelt Elnök Úr!

Az egyes hárszabályi rendelkezésekről szóló 46/1994. (IX. 30.) OGY határozat 94. § (1) bekezdése alapján „a **mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról**” szóló, T/7979 számú törvényjavaslatához a következő

m ó d o s í t ó j a v a s l a t o t

terjesztjük elő:

A törvényjavaslat 33. § az alábbiak szerint változzon:

„33. § (1) Az e törvény szerint mezőgazdasági termelőnek minősülő helybeli illetőségű jogi személyek, és jogi személyiség nélküli szervezetek a tulajdonukban és bármely jogcímen használatukban álló mező-, erdőgazdaságilag hasznosított földterület beszámításával legfeljebb

a) háromszáz hektár nagyságú vagy hatezer aranykorona értékű mező-, erdőgazdasági hasznosítású föld haszonbérletét szerezhetik meg, ha a teljes hasznosított területén a száz hektáronkénti foglalkoztatási létszám eléri a három főt [szerzést megelőző három évben átlagosan tizenöt főnél kevesebbet foglalkoztat],

b) ötszáz hektár nagyságú vagy tízezer aranykorona értékű mező-, erdőgazdaságilag hasznosított föld haszonbérletét szerezhetik meg, ha a teljes hasznosított területén a száz hektáronkénti foglalkoztatási létszám eléri a négy főt [a szerzést megelőző három évben átlagosan tizenöt és harminc fő között foglalkoztat],

c) nyolcszáz hektár nagyságú vagy tizenhatezer aranykorona értékű mező-, erdőgazdaságilag hasznosított föld haszonbérletét szerezhetik meg, ha a teljes hasznosított területén a száz hektáronkénti foglalkoztatási létszám eléri az öt főt [a szerzést megelőző három évben átlagosan harminc és hatvan fő között foglalkoztat],

d) ezer hektár nagyságú vagy húszezer aranykorona értékű mező-, erdőgazdaságilag hasznosított föld haszonbérletét szerezhetik meg, ha a teljes hasznosított területén a száz hektáronkénti foglalkoztatási létszám eléri a hat főt [a szerzést megelőző három évben átlagosan hatvan és nyolcvan fő között foglalkoztat],

e) ezerkétszáz hektár nagyságú vagy huszonnégyezer aranykorona értékű mező-, erdőgazdaságilag hasznosított föld haszonbérletét szerezhetik meg, ha a teljes hasznosított területén a száz hektáronkénti foglalkoztatási létszám eléri a hét főt [a szerzést megelőző három évben átlagosan száz főt foglalkoztat].

[(2) Az (1) bekezdésben foglalt korlátozásokba nem számítható be az a föld, amelyet a mezőgazdasági termelő a tagjaitól, illetve részvénytársaság esetén névre szóló részvénye tulajdonosától hasznóbérel, illetve, amelyet kényszerhasznosítás címén kapott használatba.

(3) Az (1) bekezdésben foglalt korlátozásokba nem lehet beszámítani azt a földet, amelyet a mezőgazdasági termelő kényszerhasznosítás címén kapott használatba.]

[(4)](2) Az erdőbirtokossági társulat csak a tagjai tulajdonában és hasznélvezetében álló erdőt és fásított terület művelési ágban nyilvántartott földet veheti hasznóbérbe.”

I n d o k o l á s

Az eredeti javaslat egyoldalú pozitív megkülönböztetésben részesíti a nagyobb cégeket azzal, hogy annál nagyobb terület bérleti jogának megszerzését garantálja a számukra, minél nagyobb volt az elmúlt három évben a foglalkoztatotti létszámuk. Ezzel a szabályozással a kisebb helyi cégeknek esélyük sem lenne arra, hogy földbérlethez jussanak. A módosítási javaslat – a sávokat és a felső plafont megtartva - ehelyett azt irányozza elő, hogy az eredetinel realisabb, de a fajlagos – száz hektárra vetített – foglalkoztatási ajánlathoz kössük a földbérleti lehetőségeket.

Azt azonban, hogy az ezerkétszáz hektáros abszolút felső korlátot bármilyen egyéb formában meg lehessen haladni, azt a leg határozottabban el kell utasítani. Nem fogadható tehát el, hogy pl. azt a területet, amit a mezőgazdasági termelő a tagjaitól, illetve a részvénytársaság névre szóló részvénye tulajdonosaitól hasznóbérel, illetve amelyet kényszerhasznosítás címén kapott használatba, azt ne kelljen beleszámítani az összes területébe. Ez a megoldás ugyanis felülről nyitottá teszi a látszólagos felső birtokméret-korlátot, és akár mekkora nagyságú, dél-amerikai típusú tőkés nagybirtokok jöhetnek igen gyorsan létre. A tagok és részvényesek ugyanis akárhányan lehetnek, számuk a törvény másfél év utáni hatályba léptetéséig ráadásul könnyedén e szabályozáshoz igazítható, és földművesként mindegyikük tulajdonolhat háromszáz, közvetlen rokonaival akár ötszáz hektárt is, amit akadálytalanul bérebe adhat a társaságnak. Húsz tag vagy részvényes esetén ez tehát akár tízezer hektárt is jelenthet, és a birtok mérete a társaság saját jogán bérelt ezerkétszáz hektárjával együtt meghaladhatja a tizenegyezer hektárt is. Ez több település határának teljes területét lekötheti, és a helyben élő gazdacsaládok és fiatalok létfeltételeit megszünteti.

A kormányzati tényezők többször kinyilvánították és számos kormánydokumentum – köztük a nemrég kormányhatározattal is megerősített és a társadalom legszélesebb körei által teljes mértékben támogatott Nemzeti Vidékstratégia - is rögzít, hogy nem kívánunk ebbe az irányba menni, nem a tőkés nagybirtokot, hanem a kis és közepes családi gazdaságokat és azok együttműködését, összefogását, szövetkezését akarjuk inkább erősíteni. Ennek már az európai közegben az ezerkétszáz hektáros felső plafon is ellentmond, nem, hogy ha ezt még a törvény erejénél fogva korlátlanul tovább is lehet növelni. Ez a kis, közepes - túlnyomó többségében száz hektár alatti birtokméretű - családi gazdaságokra és azok szövetkezeteire épülő európai agrár- és vidékfejlesztési környezetben is elképesztő ankrónizmus lenne.

Álljanak itt ennek bemutatására az **EUROSTAT** néhány – fejletlennek, versenyképtelennek, elmaradott mezőgazdaságúnak egyáltalán nem nevezhető – európai országra vonatkozó **legfrissebb birtokméret-adatai**. (Martins, C. – Tosstorff, G. (2011): Large farms in Europe, EUROSTAT, Statistics in Focus, 18/2011., Agriculture and fisheries, Luxembourg, 8 p.)

Az **átlagos birtokméret** pl.: Lengyelországban 6 ha, Olaszországban 8 ha, Svájcban 17 ha, Ausztriában 19 ha, Hollandiában 25 ha, Belgiumban 29 ha, Németországban 46 ha, Franciaországban 52 ha, Dániában 60 ha. Még érdekesebb, de tán ritkábban idézett adat az **úgynevezett „nagygazdaságok” („large farms”)** méretadata. Ezt a birtokméret-kategóriát az EUROSTAT úgy határozza meg, hogy a legnagyobbtól a kisebbek felé haladva összegzi az általuk használt területeket, és ahol ez az összegzett érték eléri az adott ország mezőgazdasági területének 20 %-át, ott húzza meg az ún. „nagygazdaság” méretkategória alsó határát. E nagygazdaságok átlagos területnagysága, vagyis az így meghatározott **„nagybirtokok” átlagos mérete** pl.: Svájcban 54 ha, Hollandiában 135 ha, Belgiumban 150 ha, Lengyelországban 250 ha, Franciaországban 274 ha, Ausztriában 295 ha, Olaszországban 337 ha, Dániában 426 ha, és Németországban - az „NDK-effektus” ellenére is csak - 1.391 ha. Magyarországon ugyanakkor jelenleg e nagybirtokok átlagmérete 3.164 ha. Ennél csak Csehország (3.531 ha) és Szlovákia (3.934 ha) tőkés nagybirtokainak átlagmérete nagyobb. A versenyképes méretet tehát az európai birtokrendszer – szemben a dél-amerikai modellel – alapvetően nem az egyes gazdaságok méreteinek növelésével, hanem e kisebb mozaikok szövetkezésével képes igen hatékonyan biztosítani. Ráadásul ennek a modellnek a környezeti, regionális társadalmi, gazdasági, foglalkoztatási teljesítményei, életképességi mutatói is lényegesen jobbak, a közösség által kényszerűen finanszírozott társadalmi költségei pedig lényegesen alacsonyabbak, mint a dél-amerikai típusú tőkés nagybirtokrendszeréi.

Budapest, 2012. év október hó 29. nap

Dr. Ángyán József
országgyűlési képviselő,
Fidesz – Magyar Polgári Szövetség

Bencsik János
országgyűlési képviselő,
Fidesz – Magyar Polgári Szövetség